

Уредништво и администрација
Београд, Косовска 39/III

ПРИМЕРАК 5.— ДИНАРА

Претплату прима «Преса» за про-
дају новина и часописа, Београд,
Влајковићева 8.

Претплата, тромесечно 60.— дин.,
полугодишње 120.—, годишње 240
динара.

БЕОГРАД, СУБОТА, 29 МАЈА 1943

БРОЈ 79 — ГОД. III.

РУКОПИСИ СЕ ПРИМАЈУ, ПА ШТАМПАЈУ ИЛИ БАЦАЈУ

Црвен вук длаку мења, ал' ђуд не

Стаљин распушта трећу интернационалу по жељи Рузвелтовој коме је потребна парола због унутрашње ситуације у Америци.

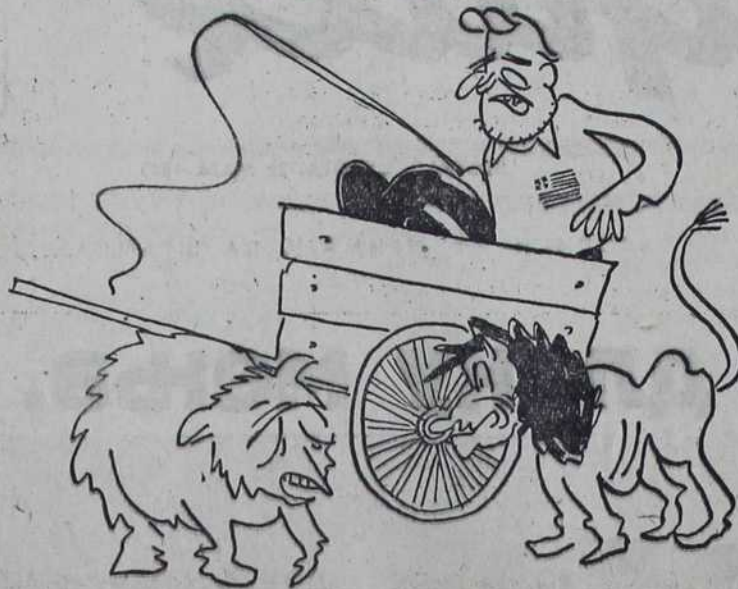
ЧЕРЧИЛ, РУЗВЕЛТУ: — Пази, мајсторе опет остаје по старом.

УНИВЕРЗИТЕТСКА БИБЛИОТЕКА

СПОЉНИ ПРЕГЛЕД НАПРАВИЋЕ НЕКУ ШТЕТУ, ЧИМ У МОСКВИ ЗАМКУ ПЛЕТУ УЗ РУДУ

Код Рузвелта био жур, песма и чајанка
Због Черчила била и мала играчка
Причали су бајке и певали песме
Вагон фантазије точили из чесме
И Стаљину хтели да помогну мало
Да подмаже грло послали му сало
Обећања много и Девиса лично
А он им уздарје повратио слично
Два указа лажна и три празне фразе
Блеф згодан за око али није тазе
На њихове лажи он им врати шапу
Каже да распушта интернационалу
И још приде хоће да нестане пчзма
Да се сад одрекне и од комунизма
И да свог кајања достигне и данце
Уписује се у презбитеријанце
Све што је црвено он ће да очисти
Ал' методи зато сви остају исти
Биће фирма нова али иста роба

РУСКИ МЕДВЕД: »Ето сад имамо и кола, само је питање, који ће од нас два вуки, а ко управљати!
РУЗВЕЛТ: А што да се препирамо, кад сте вас двојица најзгоднији уз руду.

Гедеу ће нове методе да проба
Да кињи и коље, да халси и тлачи
Нек осете слаби како дави јачи.

Јадном Чанг-Кај-Шеку баш је спала трола
Јапанци га деру и млате ко вола
И док он у трубу америчку свира
Сваког дана њему војска дезертира
Па не само што му војска сваког дана фали
Већ од њега беже чак и ђенерали
А они ко пацов прав све осете
Па зато на време из гуреме лете
Вавел је у Бурми дошао у кризу
Њему баш не прија непријатељ близу
Зато он је ову баталио борбу
Није навикао на папрену чорбу
Ал' пораз за њега врло мало значи
На радију он се хвали и јуначи
Обећава чуда, победе будуће
Ал' на време стругне чим му буде вруће.

У ПОСЛЕДЊЕ ВЕСТИ

Воле да копирају

Вашингтон, маја. — За време говора Черчила у америчком Конгресу пукала је вест да су у многим америчким фабрикама и индустријама гуме избили штрајкови.

Сенатор Кинг одмах је дао објашњење:

— Ово стање неће трајати вечито. Сада се уређују односи између послодавца и радника и надамо се да ће још за време рата све бити изглађено.

Други сенатор добадио је:

— Добро да сте се сетили да сада за време рата уређујете односе, када су они у Европи уредили то још пре рата. Ми увек усначемо у воз, када је већ кренуо.

Черчил је покушао да опробаним фразама заташка целу ствар и прикаже у ружичастој боји.

— Штрајкова је било и за време прошлог рата, па смо опет победили, почео је Черчил.

— Да, али је тада било штрајкова и у Немачкој, а данас их тамо нема, него се ради пуном паром, добадио је сенатор Џон Фербенкс, и ако ви...

— Поред свега тога, ја мислим да ћемо рат добити...

— У прошлом рату Француска је била база за наше трупе и морнарицу, а данас је база у непријатељским рукама. Имали смо и Медитеран у својим рукама, а сада је у туђим. Имали смо три фронта у Европи са милионским армијама, а сада немамо на европском копну ни једног војника, ни за мустру. Како ви то, мистер Черчиле замишљате, да ће овај рат да завршите по копији прошлог, када су све прилике сасвим обрнуте... Време не ради више за нас...

— Ништа то није, одговорио је лакомо Черчил, ми ћемо пробати да изменимо ситуацију.

— Пробати можете, али ви знате ону причу, шта се догодило оном што је пробао...

ПРВИ ЈЕВРЕЈСКИ ДОБРОВОЉЦИ

Њукастл, маја. — Пред овдашњим судом суђено је двојици јевреја, Хари Коену и Адаму Руселу, који су трговали на црној берзи.

Русел је некад био и први претседник општине града Њукастла и мало је фалило да се обојица извуку од казне али пошто је свет био огорчен, обојица су кажњени новчаном казном који ће опет платити енглески потрошачи јер ће два »добровољца« да наставе свој посао.

ВУНА КИЋО...

Лондон, маја. — Тобојње распуштање Коминтерне није у целој Енглеској изазвало одушевљење. Тако се чланови владе Атли и Гринвуд плаше да се сада комунисти не увуку у лабуристичку партију. Тим поводом је Гринвуд изјавио да вул длаку мења али ћуд никако.

МЕЊА ЛУФТ

Лондон, маја. — Пошто је Сикорски постао незгодан Енглезима они га шаљу на Оријент »да промени ваздух«.

Преглед Стране

ИЗМИЧЕ ИМ СЕ ТЛО

Вођа британске комунистичке партије, Хари Полит пише у јеврејском часопису »Јевиш Кроникл«, како расте анти-јеврејско расположење у Енглеској. Даље, наводи, како је он приметио, приликом путовања по Енглеској, да анти-јеврејско расположење расте великом брзином и износи како је видео и овакве плакате: »Енглези, зашто се борите у овом рату за светско јеврејство?

Ако се овако брзо отворе очи многим Енглезима, коме ће онда Јевреји да причају приче о »црвеном врапцу« и »несретном Израилу«.

НИСУ МУЗИКАЛНИ

Енглески часопис »Сфера« објужује у једном опширном чланку пољске емигранте, да су злоупотребили енглеско гостопримство и пребацује им да се не држе прописаних односа између домаћина и гостију.

Часопис затим наставља, да они који музику плаћају, морају да играју он ошто им се свира. Иначе, биће проглашени да нису довољно музикални.

Приликом одласка за Москву, Литвинов финкелштајн посетио је у Јерусалиму »Зид плача«.

Дупли швиндлерај

Москва, маја. — Рузвелтов дејат Девис стигао је у Москву маја а Стаљинов указ о распуштању Интернационале објављен је 22 маја зато сад Рузвелт може да лаже амерички народ пред изборе да је то његов успех. Међутим Стаљин је унутрашњост

Советије обавестио о том под 15 мајем тако да ће он моћи да тврди како на њега нико не може утицати.

ПАЛИ НА ИСПИТУ

Раиун, маја. — Када су Јапанци заузели Малају Енглези су тврдили да су се сада добро извежбали за рат у прашуми па ће првом приликом, показати Јапанцима. После тога су их Јапанци истерали из Бурме а Енглези су се опет хвалили како је ово друго искуство сасвим довољно. То су нарочито наглашавали уочи последње офанзиве коју су предузеле против Бурме, а сада када су их Јапанци улубили као канту они веле да су »испекли занат«. Једино је питање где ће сада Јапанци лупати пошто после сваке овакве изјаве долази до нових батина.

Амерички васпитачи

Њујорк, маја. — Американка Дороти Томсон пише јавно у једном листу да писање америчке штампе о потреби да Америка васпита Европу — изазивају искрен смех. Јер баш у тре-

нутку када је пао овај предлог, утврђено је у америчкој штампи да је знање Американаца у математици, историји, језику и писању испод нивоа ма које европске веће државе.

Дакле, они који нису у стању ни себе да васпитају хоће да васпитавају друге.

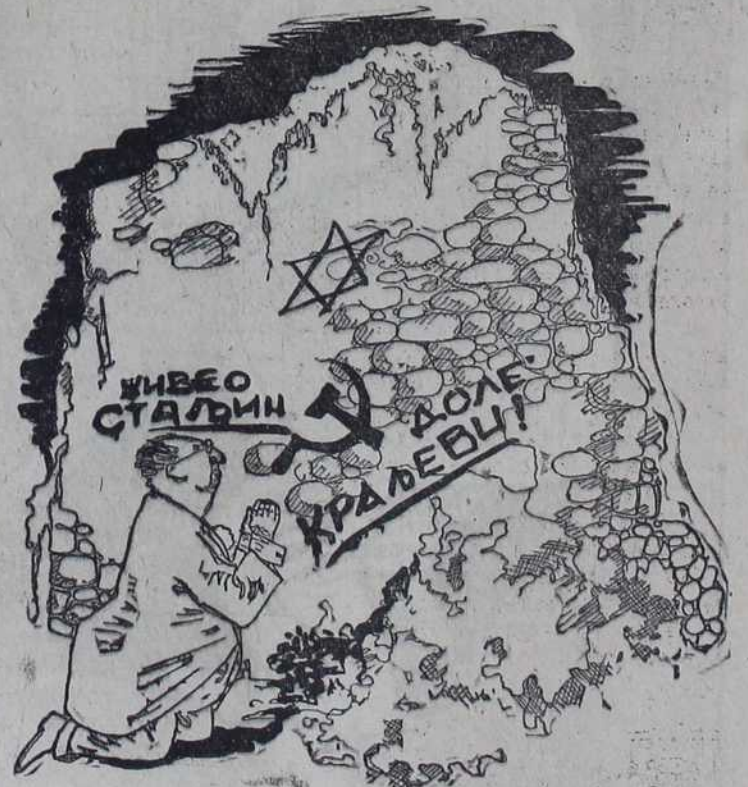
ПРОМАШИО ЋОРАК

Штокхолм, маја. — Коментари целокупне светске штампе показују да ћор-фишек из Москве са тобојњим распуштањем Коминтерна, није упалио.

ЛЕПО ИЗГЛЕДАЈУ

Лондон, маја. — Сви емигранти су савили шипке и не говоре нит роморе јер виде да су наишли на мину. Амерички делегат Девис јавно изјављује да »мали народи мора да своје жеље подреде интересима великих народа.

А шта то значи показао је Катински случај.

— Јехова, ти знаш, да смо се добро камуфлирали и да упорно редимо на томе да »изабрани народ« буде народ господара.

НЕДЕЉА 23 МАЈ

Звали нас неки рођаци данас у њихов воћњак на трешње. Имају велики воћњак а поред тога воле

и да се мало праве важни. За сваки случај ја понео и један зембиљ. Као рачунам можда ћу добити пет-шест кила да поне-сем. Али на срећу не дође до тога јер ово није била берба трешања као што сам замишљао. Одведоше нас у једну хладовину где је био намештен сто и столице и донесоше једну чинију трешања а испред сваког од нас по једна тачница од кафене шоље. Сваки је појео по десетак трешања а онда је једна са офарбаном косом дохватила виолину и отпочела да свира.

Када је загудила просто ме прођоше жмарци па зачуђено погледах домаћицу која је иначе била моја сестричина. За мало ме не удари „слаг“. Она је била сва одушевљена. За инат јој рекох:

— Ала ме ова музика потсећа на покојну тетка Стевку!"

— Зашто на њу када је она била потпуно немусикална? — зачуди се домаћица.

— Па и ова је — изустих пакосно и би ми лакше.

ПОНЕДЕЉАК, 24 МАЈ

Лето има и својих незгодних страна. Отворени су сви прозори па се чује све што се говори у комшилуку.

Јутрос се свађа онај професор географије са својом женом. Он станује у сутуреву. Нешто га увредила и он је грди:

— Ти си једна мурдаруша. Ставиш пудер на лице и сва си прљава. Глупа гуско..."

— Зар то мени. Ух! Јао! Јао!

— Не глуми! — вели он.

— Чик понови те увреде — плаче она Одмах ћу скочити кроз прозор.

— Онда хајдемо на таван па ћу ти рећи све редом — каже он радосно али она ућута.

УТОРАК, 25 МАЈ

Свако јутро долази једно сељаче из Мокрог луга и нуди неко млеко. Сви смо се већ опарили.

Права водица. Али наш комшија, он што је некада био дипломата навикао на белу кафу па зато узима и ту водицу. А сељаче не попусти. Уколико више муштерија утолико више воде ал се и дипломати смучило. Зато јутрос сачека дечка, поштено га изгрди и на крају рече:

— Ту брате и нема млека. Сама вода. И то кишница! Како те мије срамота. Тако мали па већ лодваљујеш.

— Зашто да ме срамота — брави се дечко. Виш да је бело!

— А зашто је тако водено?

— Па знаш уфати краве јуче онај пљусак...

Сад и дипломата није могао више да се уздржава, па прасну: — Напоље битанго! Што ме правиш будалом!"

СРЕДА, 26 МАЈ

Стојимо за дуван па се ту воде разни разговори. Некад су ти разговори и врло интересантни јер мушкарци имају више

НЕДЕЉА ДО НЕДЕЉЕ

маште а поред тога су искренији. Зато су ту честе шале и свакодневне исповести мужева који много више пате од жена него од рата.

Један се жали како му дошла ташта у госте и већ три месеца неће да се врати у паланку из

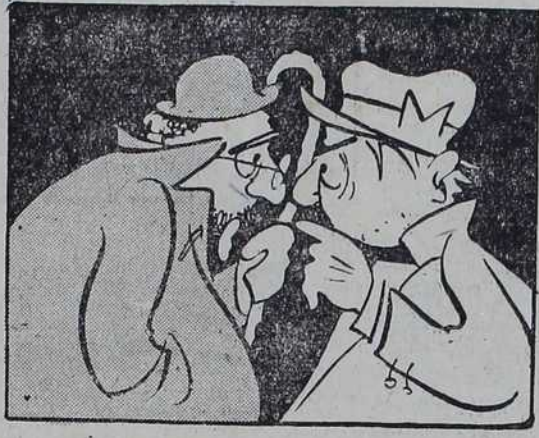
које је дошла. Али зато не пропушта ниједан биоскопски програм. Са те теме пређоше на жене и један стари инжињер вели:

— Моја жена може о једној теми да говори и по два и по сата без прекида."

— То није ништа — прекиде га Ђока инвалид, моја може да говори и по пет сати. И то без икакве теме.

— А моја вала не престаје ни кад спава — упаде у разговор један погурени чича и само уздахну.

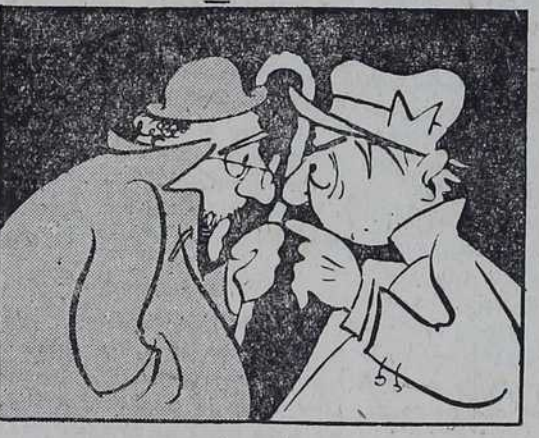
Свезналица Раја и његов друг Паја

Бата Раја себе чуво Даје вести он на уво Уз осмехе куртоазне Шири вести разноразне И редовно глупе, »празне«

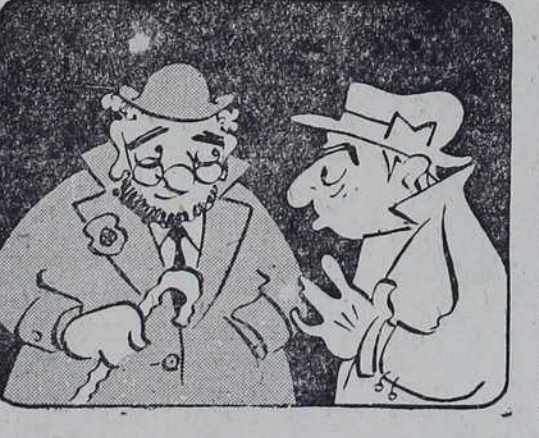
Од тог Раја вајде нема Ал' немиран дух не дрема Стално »тазе« вести спрема Све што год му на ум пада Ту истина љуто страда

И чим Раја на пут крене Ниже свуд лажне билтене Брже лаже нег што зене На машти се све заснива А то му је баш актива

Тако срео друга Пају Па му шану он на крају »Ову новост — да л' си знао Падбранац ноћас пао« Ко га прими томе јао«.

И Енглези, ето саде Шаљу вагон чоколаде И још приде разне сорте Деведесет и три торте А Паја се само зграуу Па од чуда гласно лану: »За новости ти си сила Таква ми је новост мила Рајо, ко да имаш крила«.

А Раја се сав шепури Па код другог одмах јури Иде од куће до куће Лажне вести свуд шапуће Са лажима поји жедне Док му посо не преседне.

ЧЕТВРТАК, 27 мај

Мита пиљар оженио прее годину дана из „внутрености“ и у Београд довео „друслу“ од сто кила живе мере и обећање на мираз од 100.000 динара.

Она једе за двојицу а врло је неспретна у раду па кад мери спанаћ или грашак она греша и ради споро а Мита се љути. Јутрос код њих много публике па његова Анђа сваки час застајкује.

— Ето, да нам је твој отац исплатио мираз, ја бих узео неког да нам помаже, а овако само губимо муштерије — вели Мита.

— Немој бре много да грешаш душу — каже му Анђа. Видиш да нас испомаже. Сваки месец шаље по нешто..."

— Ја сам брате тебе узео од једанпут а не на рате, а он ми мираз даје на отплату!.. Љућну се Мита и узне кантар да сам услужује муштерије.

ПЕТАК, 28 МАЈ

Професор Ђока предаје географију у вишим разредима али је врло добар човек па га сви ђаци воле. Али зато скоро сви слабо уче његов предмет. Нарочито му задаје муке један шкрофулозни ђак који има све слабе оцене

— Шта зна? — пита га Ђока.

— Па овај, знам све — одговори ђак.

— Е, онда ми кажи шта је главни производ на Јави..."

— Јава, овај, онај... он заћута.

— Па добро шта си јутрос прво попио када си устао? — помаже му Ђока.

— Ракију — осмехну се ученик, сав радостан што је погодио.

СУБОТА, 29 МАЈ

Макса порезник је врло добар и савестан чиновник али је мерклива на добро пиће и зато често има врло велике непријатности.

И он се стално заклинје да ће оставити пиће али чим га неко понуди он не може да одбије.

Тако је синоћ ишао у Раковницу на неку вечеру, тамо је спавао, управо пио је целу ноћ а јутрос је дошао неким камијоном у Београд али како је био при пићу он успут испадне и добро се угрува.

Лежао је сав уфачлован у болници и тамо га посети жена, која га са врата упита:

— Јеси ли се Максо повредио при паду?

— При паду ми није било ништа али када треснух о кајдрму сав се улубих као цимента... одговори Макса шеретски.

Сасвим могуће

— Драги мој, да ли ћу добити хаљину ако стигнеш први!
 — Сигурно.
 — А ако не стигнеш први!!!
 — Онда две.

ЧУДНОВАТИ СИМПТОМИ

— Шта је са вашим благајником! Шта му се десило!
 — Ах ништа! Заручник наше чиновнице је шеф полиције па је дошао да јој нешто каже. Кад га је благајник видео, пао је у несвест.

ОДБРАНА

Оптужени: — Е то се зове одбрана. Тај адвокат паре вреди.

НАШИ ЉУДИ И

ПИСМО МАЛОГ ЈОВИЦЕ

ето Блате не може човек да лади као сто тлеба све му нешто смеће и тела га да га Поглеси и ја сам тако заглавио због Засто сам Тео дидем на тлке а ни сам имао Пале па дофатим једну косуљу да плодам и већ сам био узо пале кад тата сазна Да сам купио сладолед па ме упита одакле ми Пале а ја Влд овамо влд онамо а онме уфецла и кад је чуо ста сам сарсио хтео је Да ме убије, то ми је бле последња косуља длекну он и скочи да ме удале али се ја увуко под клевет а он је Дебо па се не може да сагне и заото ме је бијо сципелу и тако ме истелао наполе и онда ме плебијо ко мацку па сам молао дидем да влатим пале и узмем посулу ал онај цика већ плодо дугоме и сад тата носи слофијанку а ја Јопет имам велике муке и блуке због сколе посто је Клај године а ја имам све двојке па се пласим да не понављам јелбо це тата да ме бије а већ је лут због тога сто је тетка агнеса оставила муза и утекла сацу софела па сад пуца блука а она Је татина сестла а он много длази до своје фамилије и Стално плица да је мамина фамилија остапелеска а његова виси сталез а сад се овако облупао.

а После тлеба да се сплемамо Дидемо на село где Тата има неку лодбину па оце да бије зицу за бласно и намелнице па Мола да и изненадимо јел оце нас да изладе као лане Када смо отисли на село а они казу стета стс сте доцкан досли таман смо сплемили да вам дамо неке лепе ствали а Тата се већ обладовао а они му казу али смо плодали да се не поквале. Зато је тата већ бијо у селу па се лесијо дидемо заједно и онда це лаксе да бијемо зицу Ето сад ја молам да учим да би стиго на влеме па и учитељи гледају свој поса и зато нас не уче већ само питају и луте се када не знамо а мозда не знају ни они па се само плаве вазни.

вас јовица

РАВАЈЛО

зовну ме јуче госпоја Цвета вели дођидер бре равајло да изриљамо башчу видиш пала киша па се сад одмекшало а ја кажем па Ја сам бре из села утеко због будак и копање па ћу сад да орем по асфалтирану цаду што се ви измотајете и оћете да будете сељаци. ал лепа женска та Цвета како ћаво па ја могадо да попускам јербо сам видијо да она није сраскида па ка Велим да јој се наћем. изићомо данас у башчу нема је два корака а она оће да посади целу летину а земље нека, пескуша па ти се ја озноји Док изриљак а она каже е, баш ти вала равајло и богзнакако а сад ћу да молим комшију Ђоку да ми засади а ја се наљутик: зар ја да се знојим и риљам код теб а други да сади нисмо се тако погодили а она се смеје па каже море сваки ради свој поса те се ми некако споразумемо и сад ћу ја и да садим а кој ће да бере видећемо.

после сам бијо код госпоја Виду што је муж оставијо па се мучи и потуца и њој сам донео млеко и пијо белу каву а послен смо цакали о разне ствари она ће да ме учи како се облачи фифил па сам код ње пробо једно жуто одело и Она ми везала машну и све ме мази и вели е Јеси бре равајло сила штета што си жењен јербо би Ја ишла стебе у село а Ја кажем море лако ће се нагодимо смилунку јербо и Она оће да иде у варош Па да се транпим а вида се смијуљи и вели није Ваљда луда да иде из село у варош и Да се петља сове намернице. тако сам се проводијо два дана и још би осто воћекана ал Ми

ЗБОГ ХАЉИНЕ

— Замисли, док си била на путу, видела сам твоју служавку с твојим мужем испод руке у једној од твојих најновијих хаљина!

— Шта кажеш: у мојој најновијој хаљини!

НАСЕО

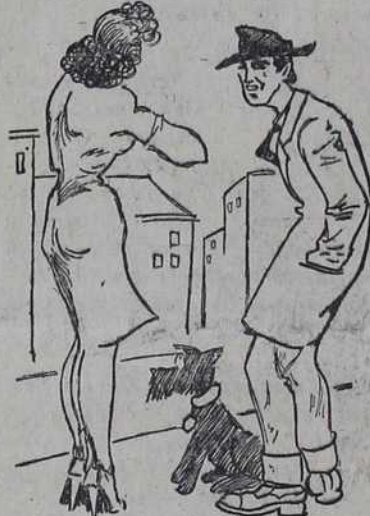
Директор: — Како сте написали ово писмо? Нејасно је и неразумљиво, а човек који не уме јасно да се изрази то је идиот! Разумете ли ме?

Чиновник: — Не, господине директоре!

НЕМОГУЋЕ

— Господине докторе, моја жена ужасно хрче кад спава. Има ли каквог лека?

— Ствар је сасвим проста! Ваша жена мора да затвори уста.
 — Значи, нема лека.

— Господине ваш пас ме је ујео је малочас за ногу.

— Ах, госпођице, он је увек био гурман.

ЛЕПА РЕЧ

Он: — Само једна реч са ваших усана дивна Лело и ви ћете од мене направити најсрећнијег човека на свету.

Она: — Магарче!

Њему нише пријатељ...

...Благо теби ти се бар лепо проводиш у Београду!

НАШИ КРАЈЕВИ

НА ОРАЊУ

понегаде ране а ники неће Да те цабе рани а ја јопет ослабијо па не могу стално Да риљам.

Кад дођок у село а милунка ми каже ајде бре на њиву равајло треба да се сеје кукуруз а мен се смучи па је излемам сједну мотку зар бре ја риљо у Београд код једну удовицу и једну распуштеницу и Видиш како сам пропо па ме сад тераш да јопет риљам а Нећеш вала него уфати неки од ови што долазе из Београд па их води на њиву и упрегни у рало нек ведну како је лепо кад се гази блато по њиве а она се смеје па ми каже јеси ли луд равајло да ти оће да риљау не би тражили леб без мотику и радили с ове црне берзе него засукуј рукаве па ајд на њиву јер без гејачки зној нема ништа од летину.

и Тако ви ја имам сад да сејем кукуруз и да се мајем по њиве а госпоја вида ће ме чека да јој однесем кајмак и јајца морају да изударам ову милунку што ми се меша у посо и изводи неки фалцификат јербо је она веднула да сам кренуо у штету па оће да ме задржи ал нема бајо кад равајло крене гура ка мећава и сад ми је лако стигла паша па ће краве да пасу а млеко ће бидне боље и ондак могу да сипам више воду па ћу се извадим за ову штету што ме снађе кад сам бијо у београд

писо би ви још ал ми се сломи плајвајз и сад одок на њиву, ваш равајло

ЖЕНСКЕ ГОДИНЕ

Адолф фон Менцл није био нимало галантан. Једном приликом тражила је од њега нека постарија дама да јој процени године. „Не разумем се у то“, одби фон Менцл. Али та дама није престајала са наваљивањима, тако да овај рече: „Глава Вам је као у госпођице отприлике 20 година, руке су Вам нежне као у детета од 10, а понашате се као девојка од 18“.

„Па лепо, одговори госпођа поласкана, „али колико ми је стварно година?“

„Рекао сам Вам већ, госпођо“, одговори фон Менцл, „20 плус 10 плус 18 износи свега 48“.

КРАЉ КРИСТИЈАН X

Краљ Кристијан X посетио је једном школу у једном малом данском селу. Кад је ушао у разред, спустио је на табли написано »Добрр нам дошао!« Он се осмехнуо тој пажњи и чекао да деца поздраве. Али деца су била збуњена и ћутала. Онда краљ приђе табли, узне креду и написа: »Захваљујем лепе. Краљ Кристијан«.

Лед је био пробијан. Деца су се раскривила и почела разговарати са краљем.

Чичино летовање

Једног дана, пред крај лета, спрете Никола Гошић, чича Илију и запита га:

— А, бре, чича, како си провео ферије?

— Море никако. Ем носим стално кишобран, ем никад не пада киша, а ипак увек покиснем, одговори чича Илија.

ИПАК

— Ноћас сам сањала да ми је тетка отпутовала.

— Па ти уопште ниси жењен!

— Ипак ми је било пријатно.

ПОЧЕТАК

— Мама, немој да ми направиш нову хаљину — дугу. Перица ми каже да имам лепе ноге.

РАСЕЈАНОСТ

— Господине професоре, допов је у библиотеци!

— Интересантно, а коју књигу чита?

РЕКЛАМА

ОСТВАРЕН САН

— Да ли се остварио који од ваших дечијих снова?

— Јесте. Када сам био мали, мајка ме је увек чешљала. Тада сам желео да немам косе.

ИСТИНА ПРЕ СВЕГА

У излогу једне радње у паланци виси овај рекламски картон:

„Немојте да допустите да вас плачкају други несавесни трговци! Дођите к мени.“

НИЈЕ ПРАВО

— Зашто плачеш, Перице?

— Излупао ме учитељ, јер нисам знао где је Америка. Сам Колумбо је тражио три месеца, а ја сам добио батине што нисам могао да је пронађем за два минута.

НОВ НАЧИН

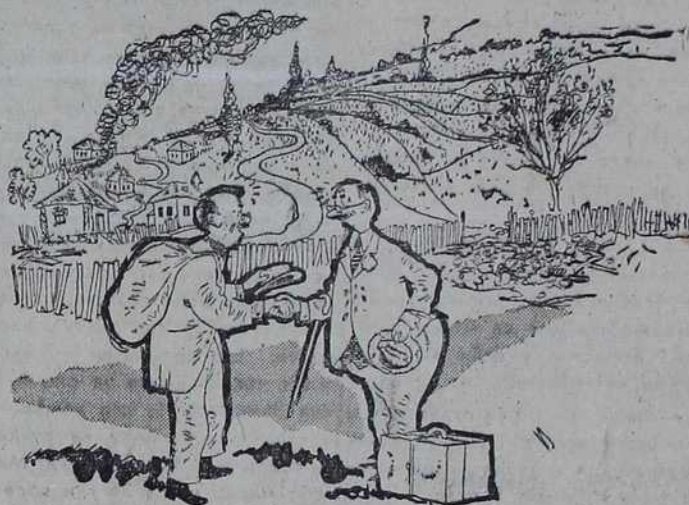
— Видите, валда, да је то само играчка мога малог Перице!

БОЉЕ ИШТА НЕГО НИШТА

— Пази, Перо, опет се отварају још два весела позоришта!
— Па... Па зар нисмо ми весели људи.

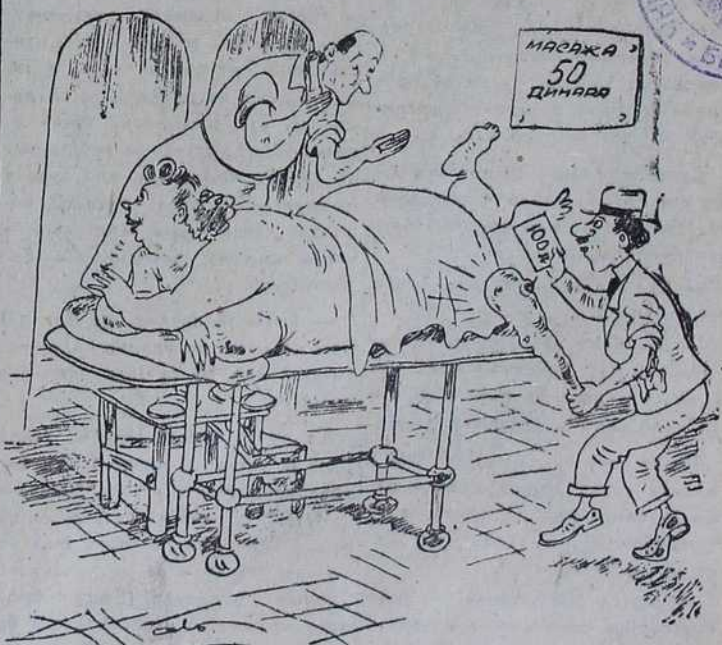
Београђани на селу

— Дозволите да вам се претставим: Милић 60 км., једно прасице, 3 јајета.

— Мило ми је. Јовановић, 80 км. 1 кокошка и 1/2 кг. кајмака.

Пружила му се прилика

— Сто динара вам дајем само да ми дозволите да ја масирам моју женицу.

Сваке недеље ПРИША

Красна фамилија

— Лула, — где си одјекну из собе мамин глас а са терасе одјекну, звучан, мало промукао женски глас:

— Сунчам се мама! Молим те остави ме још пола часа.

Госпођица Лула је јединица богатих родитеља али није блазирана као наше помодарке. Боже сачувај! На против, она је скромна и конзервативна. До душе, глас јој је мало напукао као код страшног пушача и алкохоличара али она тврди да је то последица неког назеба.

Од спортова се бави пешачењем, не иде на журеве и седељке, не игра карте и не флертује већ само чита озбиљну лектуру и ради по кући.

— Она ми сто пута више вреди од Лизе — обично је говорила њена мама госпа Магда сва сретна што јој је кћи тако вредна и скромна.

Али ову скромну Лулу познају неки београдски кругови и са друге стране, јер она прави излете стално у истоме друштву које никад није довела кући.

— То су прости људи, који не умеју да се понашају али зато имају добро срце — тако би она говорила носећи увек добру ужицу на те своје шетње које су често трајале до касно у ноћ. Једнога дана дође код њенога оца, уваженог директора Мике, једна млада жена која је захтевала да говори са њим у «четири ока».

— Тиче се госпођице Луле — рече она тајанствено али Мика не показа своје интересовање. Шта ли ова има са мојим дететом? помисли у себи али опет прими ову посету.

— Ваша кћи ми је отела мужа, оца мога детета. Она је једна развратница — узвикну непозната жена и бризну у плач.

— Шта вам је госпођо — наљути се Мика. Зар моја Лула? Па то је нека забуна. Она није устају ни муву да згази а камо ли да некоме отме мужа. А она је чедна као дете. Права девојчица...

— Красна је то девојчица — зајеца жена. А ово? — При тим речима она му показа једну фотографију која је чедну и срамежљиву Лулу, приказивала у једној врло деликатној пози. Поред тога, за време снимања, Лула је вероватно заборавила да се обуче па је била у великом неглижеу, то јест потпуно нага.

Директору Мики су дрхтали руке док је разгледао фотографију. После тога само немоћно опусте руке па прошапта:

— Све ћу ја то уредити. Треба ли вам пара?

— Не, нећу ваш новац. Вратите ми мога Шацу — одговори кроз сузе непозната, која је била врло скромно обучена.

После тога су директор Мика и његова некад лепша и сада ружнија половина одржали дугу конференцију. У томе дође Лула из шетње.

— Мртва сам уморна! — рече она својим родитељима и пође у своју собу, али је отац, задржа.

— Стани мало! Хтели би нешто да разговарамо с тобом.

— Знам шта је — одговори Лула са досадом. Опет неки просилац.

— Још боље од тога — подсмехну се Мика са горчином у гласу, па приђе ближе ћерки.

— Ми знамо све! — прошапта са пригушеним бесом.

— И ја! одговори Лула равнодушно.

— Заводиш туђе мужеве, сликаш се гола, развратна си и покварена — врисну мајка.

— Тако је, тако ја! — рече Лула мирно. А, чија сам кћи? Ваша! А какви сте Ви? Још гори од мене...

— Ћут! дрекну отац.

Госпа Загина квочка

У целој улици госпа Зага је најлепша и најздашња удовица. Пунџка и софтик као ђулбастаја, а очи ко филциани, па кад погледа човека чисто осети да га је ухватила струја. Али госпа Зага није од оних жена које ненаоружане корачају кроз овај покварени свет. Она има језичину оштрију од мача којом је посекла многе завидљивце и пакоснике и којом је извршила регулацију морала у целом кварту. Једино са госпа Јелом, која већ десетак година не може никако да сазна адресу свога мужа, одржава интимне и добре суседске односе. Иду једна код друге на кафу, заједно се снабдевају и врло често праве заједничке седељке. То је ишло све до зимус, кад госпа Јела доби за самца лепога Мићу, кога су сви звали «форирант». Темпераментан и весео млад човек замаче за око и госпа Зага, која је све чешће позивала Јелу и Мићу на ручкове и седељке. Али однекуд Мића није марио госпа Загу и врло је нерадо одлазио код ње. Зато госпа Зага реши да прибегне одлучним мерама и тако одлучи битку у своју корист.

Прикупи све резерве, како би се стручно казало, па набави једно јагње и од Буде, кафеџије, две оне доброг вина, па уварда прилику кад је госпа Јела отишла у село и зовну Мићу на ручак. Овај пак не би заслуживао свој недимак «форирант», кад би се могао одупрети искушењу: печено јагње, зелена салата, табаница и пет литара вина. И тако он дође на ручак. Шта се дешавало иза затворених врата удовице Заге, остала је вечита тајна за цео комшилук, али увече одјекивала је цела улица од пиштећег гласа госпа Јеле, која је клела проклету заводницу и «белосветску».

— Гром те спалио, да бог да! Зар на мене да удариш, ало јектичава? Али ће те Јела удеси за врбицу».

Са друге стране тарабе госпа Зага је учтиво и дипломатски одговарала: «Марш, не лђј, цукело!» И тако се њих две завадише на крв и нож. Али да госпа Јела не насади квочку и да јој квочка не излеже 13 пилића (баксуз број, зато се све ово и десило), ова би свађа остала чисто локална ствар. Међутим, једног дана госпа Зага виде сва згранута да јој фале

— Нећу да ћутим. Зашто да се лепо не објаснимо и тако прекратимо ову комичну сцену. Прво ти тата. Свака дактилографкиња мора прво да се пред тобом скине и тако докаже своје способности а поред тога ти и данас издржаваш две пријатељице. А мама троши десет хиљада динара на своје благодјејанце. Зашто ја да будем боља од вас и како би то било уопште могуће. Али пошто Ви не водите рачуна о свету то морам да радим ја. Зато се претварам и глумим да би бар о мени боље говорили и то сам постигла. А ту ћуркицу ћемо лако ућукати. Тај ме клипан одавно не интересује и само се лепи за мене. Одјурити га сентименталним разлозима а са његовом женом ћу се сама разговарати... Сад је разговор завршен, зар не? До виђења.

Брбљања

— Ала сам ти ја срећан човек!

— Шта се то десило?

— Нашао сам хиљадарку.

— Благо теби! А како то?

— Нашао сам захваљујући расејаности.

— Расејаности оног ко је изгубио?

— Не, већ моје.

— Ништа те не разумем. Могу помислити да се из расејаности губи новац, али да га нађеш...

— Веровао или не, тако је. Био сам у трамвају и знаш већ, гурњава увек, били смо као сардине.

— Знам већ како ти је то по трамвајима.

— Кад већ знаш, разумећеш ме. Хтео сам да ставим руку у џеп.

— Мислио сам да сам га турио у свој, кад а оно није био мој џеп.

— Јагањци не би никад стављали руке у џепове...

— Извадио сам новчаник. Мислио сам да је мој, а оно изгледа није био мој...

— Али кад си га отворио, зар ниси приметио да није твој?

— Кад сам сишао, прегледао сам га. Била је у њему и једна лична карта. Погледај само фотографију.

— Видим, видим неки чича с оноликом брадом.

— Разумеш, био сам толико

расејан да ми се чинило као да је то моја фотографија.

— Море, шта лупеташ. Па ти не носиш браду.

— Стварно, имаш право. И мени се деси кадгод да сам невероватно расејан. Синоћ сам, на пример, бацио кроз прозор хаљину моје жене. Из расејаности?

— Да, али замисли, толико сам био расејан. Нисам се ни сетити да је у хаљини била и моја драга женица.

— Срећом што станујеш самаче на првом спрату.

— Али шта ти је пало на памет да бацаш женске хаљине кроз прозор?

— Био сам бесан. Сваког ми дана подноси нови рачун за кројачицу.

— Јуче сам се пожалио на то, а она бештија, обукла нову хаљину врцкала се и правила како јој је у новим хаљинама милији живот.

— Тако су лепо кројане. Лаке, не осећам их просто на себи...

— А ја брате осећам их на себи и свом џепу па не бих ли се ослободио те напасти зграбих хаљину — па кроз прозор.

Ташта је пала с моста у реку. Зет кука и јури по мосту. Свет се окупио око њега.

— Уме ли да плива?

— Не, каже зет, не уме. А код ње је остао кључ од мога стана.

Бодликава козерица

Никога рат није тако погодио као наше помодарке и монденке. Баш оно што их је чинило лепима и привлачним прво је почело да нестаје, иако су оне биле спремне да плате сваку цену за руж, кармин, римел и друге косметичке производе који имају за циљ да сакрију природне мане и дочарају лепоту и дражесност код особа према којима је природа била немилостива. На њихов малер, рат незна за моду и косметику, он има своје законе који у првом реду погађају бес и луксуз. Зато су те наше монденке највеће и најзаслужније ратне жртве. Гарсоњере су опустеле, журеви су увећали и утрнули и оне данас вегетирају у једном уском, ограниченом кругу, задовољавајући се партијама ремија и покера, које су проткане оговарањем свега и свачега.

Поред најневероватнијих новости, којима је главна мана што не само што нису новости него нису ни истина, — оне стигну да прате све друштвене догађаје и да тачно знају: ко с ким живи, зашто живи и колико му то доноси користи. Поред тога оне стигну да ухвате све потребне везе за набавку робе испод руке и главни им је циљ да обезбеде себе и да сачувају свој конфор. Оне пуше а не чекају ред на дуван, оне добро једу али не помишљају на оне који немају и врло су ретко спремне да свога ближњег помогну кором хлеба. Али зато увек нађу могућности да припреме симпа-

тичну „јаузну“ за zgodног млаћег човека или за своје пријатељице, а кад им закуца на врата одрпани сиромашак, оне га грубо отерају, јер те монденке од свих порока највише мрзе сиротињу. Али, ето, дође дотле да им са лица падеше косметичке маске и сад са босим ногама и без дебелог слоја шминке на лицу личе на кукуроде и бајате турџијаре. Оне, које су некад плениле срца, данас само изазивају потсмех па несмеју да изађу из куће јер их прате неизбежне потсмевке и добацивања.

Још оне које су младе и провлаче се некако пошто младост не треба шминку и разне крпе, а ове старије, богами, муку муче и само ухћу, јер није лако добровољно прећи у бабе.

Кад је лекар досетљив

Лекар сам у неком малом месту, и наплаћујем за први преглед 150 динара а сваки даљни у току лечења по сто динара. Једном ми дође неки човек, познат по својој лукавости и тврдичлуку.

— Добар дан, гос' Докторе, ево ме опет код вас!»

Нисам га до тада никад видео, али правим се Тоша. Прегледао сам га и наплатим му само оних сто динара, које ми пружи. Рекох му: «Немате ништа новог, следите само моје савете и лечење које сам Вам дао прошли пута».

Главни уредник: Теодор Докић.
Власник и издавач: «Просветна заједница» в. д.
Телефон редакције: 25-681.
Штампа «ЛУЧ», Београд, Краљице Наталије бр. 100.

ЗАВЕЛИКУ И МАЛУ

а + е + а + у

Није надлежан

Ученици се јавно коцкају по изласку из школе...

— Г. Јовановићу зашто не спречите ове ђаке да се коцкају!
— Хм! Шта ме се тиче ја нисам њихов професор.

Моћ навике

Чувар акваријума: — Господо, погрешили сте.

Жене, жене...

— Замисли, јуче су ми тражили на пијаци десет динара за главицу салате.
— Страшно, како је све скупо. Никад ти није довољан новац. Знаш, јуче ми је моја кројачица нудила диван пролећни модел за свега седам хиљада.
— Зар тако јевтино!

ЖЕЉЕ МАЛОГ ПЕРИЦЕ

Пантовићеви имају госте, који много воле децу и сад их испитују шта ће да буду када одрасту.

— Дакле, Перице, шта ћеш ти да будеш? питају најстаријег.

— Машински инжењер, одговара он поносито.

— А ти, Марице?

— Докторка!

Долази ред на малог Марка који дуго размишља.

— Ја ћу бити реуматичар, каже најзад.

ДОВИЉИВИ СПАСИЛАЦ

Један младић је спасио једну утопљеницу и извукао на обалу. Она га благодарно погледа и рече:

— О, ви сте ми спасли живот од сигурне смрти. Право је да вас наградим. Радо бих вам дала пет стотина динара, али имам једну хиљадарку.

— Не мари, рече младић. Можете скочити још једном у воду.

ПРЕВАРИО СЕ

Младић без посла, врло лепа изгледа, у сенци једне палате проси. Изабрао је да одигра улогу глумоног.

Наилази отмена дама, посматра његов бео изврнут длан. Затим отвара ташну.

— Ах, каква штета, каже она, тако млад и леп... А кад сте онемели?

— Пре две године, госпођо, одговори просјак.

РАДИОАКТИВНИ ИЗВОРИ

Чули копаонички сељаци да су извори на Копаонику радиоактивни па се сагињали и послушкивали да чују да ли у тим изворима нешто збори као оно у механи у Рудници.

— Јок, брате, само клокоће вода, а од збора и свирке није ни трага. Лажу нас они варошани што долазе на планину. Какав радион на изворима! Мисле они да ми не знамо, да је то спрева налик на грамофон!

Бодљикаве истине

Љубав — Једно путовање — одлазак и повратак са станице среће. Штета што се обично то путовање састоји само из повратка.

Бицикл — Све се девојке деле у две категорије. Оне које терају бицикл и оне које имају ружне ноге.

Са женом је ризик исти. У почетку, дџк је жузмеш на пробук прикаже ти се некако мила, добра, послушна и одговара потпуно свим твојим сновима. Мане искрсну касније, кад већ немаш куд. Стога сматрам да је жена исто што и радио апарат или писаћа машина. Поквари се чим платимо последњу рату.

ШТА ЈЕ ОВО?

Борба црнаца у тунелу у мраку (Цртеж: Вл. Савић)

ЈАСНА СТВАР

Г-ђа Јула жали се својој пријатељици:

— Писала сам зету у Лапову да ћу му о Ускрсу доћи у госте. И кад сам стигла, затекла сам кућу затворену.

— Шта то може да значи?

— Значи да су сигурно добили твоје писмо.

Љубав и поезија — Сијамски близнаци би умрли чим би их неко раставио. За жене које се ближе тридесетој, година броји најмање 465 дана.

Надутог је карикатура уображености, а ова је пародија понеса.

Најштетније лажи су оне које говоримо саме себи.

Згодне и обле девојке личе на брдске путеве; пуне су опасних превоја.

И за човека лабилног памћења, рогови су једина ствар која му најдуже остаје у глави.

Туђа посла су као и марамиче. Сви у њих турају нос.

Жене претпостављају љубав других самољубљу.

Ако интелигенцији човека одузмеш предрасуде и уображења мало што преостаје.

Једна особа је срећна само онда ако се осећа млађом него што јесте.

У данашње време једини рентабилан и хранљив оброк, што ти се сервира по ресторанима, јесте рачун. Чим га видиш прође те апетит.

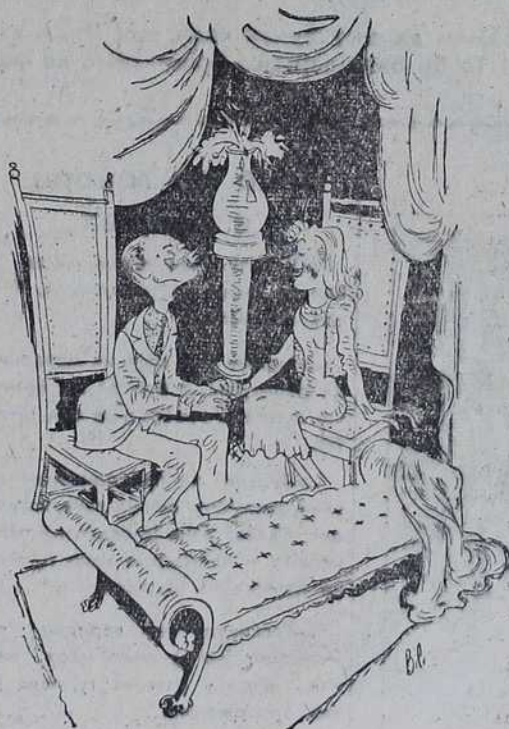
Није очекивао

За време неке пробе деси се да тенору запне глас и страховито «кине». Овај поче да се правда пред диригентом:

— Извините ме, маестро, али имам мало кашља.

— Биће да је кашаљ, али магарећи кашаљ — одговори диригент.

Како мали Перица замишља...

— Ох, драги Миле како имаш жарки пољубац...

— Не драга моја Заго, то је од паприке коју сам јутрос доручковао...

... боксера-виртуоза

ЖИВН СЖКК

Б е е т и ч

НАША ПОШТА

Деловоћи: Изведоше те на саламет и сад се праве луди ал тако је увек када ћете воде политику по туђој памети.

Намаку: Код тебе је цела грешка што се бавиш спекулацијом а не носиш порткилу па тако ти млеко пада на капут.

Високом пензионеру: Чим нема клопања и мулећине ти ропћеш а заборављаш како си сам радио. А, брате, ако ћемо право, ти си био исти такав, јер преча је кошуља од хаљине.

Малом Влади: Добро радиш али није весело па зато не долази у обзир за шаљиви лист.

Видаковићу: Бар да нам се јавиш за кусур, јер овако те сањамо у виду канте за маст.

Панти: Није баш важно положај, главно је мање радити а више наджиравати, а то вешт човек увек може да постигне.

Министарки: За вас је добро да упознате како живи сиромашни јер када су вам то у своје време причали ви нисте веровали.

ЗАР САДА!

— Молим те, мама, пусти ме у зоолошку башту да гледам мајмуне!

— Забога, шта ти пада на памет! Зар да идеш да гледаш мајмуне, сада, кад је тетка Сока овде?

— Ви сте украли моју слику.
— Хм, нисам... у сваком случају потпис нисам украо.

— Разумем да си у бризи када твој Џими стазно путује за Енглеску.
— Ах! То би била најмања брига, само да није заборавио да напише те-
стамент.

ТЕТКА РОЈКА ОДЈОВАРА

Вери: За твој тен је најбоље ако пораниш свако јутро па изађеш у башту да плеваш. Сунце ће те опалити боље него да си била на мору.

Грлицы: Када се на селу живи без пудера, ружа и кармина, моћићеш и ти. А ако баш треба нека косметика, пробај сириџик.

Ленки: Постоји и песма која Вам јасно показује пут у животу: »Терај Ленка, риђу и зеленка!»

Мицкошу: Боље је имати двојицу него ниједног. Зато ти држи везу са обојицом. То данас је и иначе у моди дупло везано.

Бранкици: Стара песма. Док сте били млади све је ишло као по лоју а пријатељи као блато а када сте ушли у године — нигде никога. Ту има само два излаза. Или се подмладите или се помирите са судбином.

Олги и Зори: Ортаклук никад није добар а нарочито у љубави. Иако сте сад у свађи и свака ми заједно пише, ја обема одговарам јер сте у истој ситуацији. Боље се помирите сад него после када вас обе напусти.

Биси: Мужеви нису сви исти. Неки су питоми и слушају а други су се осилили (пошто знају да жена има више) па не трпе ђем. Са њима треба полако и низ длаку.

Куми: Чим си се поверавала другарици, то је као да си дала оглас у новине. Зато си сама крива за све.

У ХАРЕМУ

— Султан: — Шта би хтели да радите!
Сликар: — Ништа, само да останем 14 дана овде... ради студија...

Тако се говори и дешава

...»У возу увек нађем места а без да газим другима ногек. Био сам возовођа.

...»Једини сам који на позорници рецитијем, а без да ми помаже шапача. Говорио је сам шапача.

...»Лудујем за природним лепотама, нарочито волим лепе изгледе. Сваког дана је седео по парковима и посматрао како пролазе девојке на бициклима.

...»Раскинула сам веридбу са Перицом, јер је имао масу мана... Између осталих ту, што је већ био ожењен.

...»Сав сам живот посветио уметности. Али уметност није то ни опазила и више је волела да буде у друштву других.

Прва ноћ или навике моћ

Врач погађач: — Претстоји Вам велико разочарење.